

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/150/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210204039
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2011:4210204039.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s. so sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, v konaní zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom so sídlom Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa 10, proti žalovanej: F. Z., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom N., V. XX/X, v konaní zastúpená opatrovníkom Mesto Komárno, o zaplatenie 530,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 25. marca 2011, č. k. 13C/10/2011-47, v jeho napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie sumy 199,16 eura s príslušenstvom zastavil a v tejto časti vrátil navrhovateľovi zo zaplateného súdneho poplatku za návrh sumu 5,31 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava II po právoplatnosti rozhodnutia. Súd návrh v časti o zaplatenie 331,61 eura spolu s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 331,61 eura od 13. 03. 2008 až do zaplatenia zamietol. Zároveň určil, že zmluvná podmienka, obsahom ktorej je povinnosť žalovanej ako účastníka uhradiť žalobcovi ako podniku v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka zmluvnú pokutu vo výške 15.000 Sk, je neprijateľná. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil príslušnými ustanoveniami zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách - ust. § 53 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 - 2, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom. Zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 31. 05. 2005 Zmluvu o pripojení č. A1902783, z ktorej vyplýva, že žalobca zapožičal žalovanej 1 mikroprocesorovú SIM kartu na telefónne číslo XXXX XXX XXX. Z Dodatku k Zmluve o pripojení, ktorý účastníci uzavreli dňa 14. 05. 2007 vyplýva, že žalobca predal žalovanej mobilný telefón Sony Ericsson W710i za zľavnenú kúpnu cenu vo výške 990 Sk, pričom sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Podľa dodatku k zmluve, v prípade porušenia niektorej z povinností žalovanej ako účastníka, má táto povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 15.000 Sk. Podľa interného dokladu žalobcu predajná cena žalovanou zakúpeného mobilného telefónu za zľavnenú kúpnu cenu (32,86 eura) bola vo výške 331,61 eura. Žalobca žalovanej listom zo dňa 27. 02. 2008 oznámil, že eviduje voči nej pohľadávku vo výške 34,19 eura a súčasne oznámil, že z dôvodu porušenia zmluvných povinností jej vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 15.000 Sk (497,91 eura), teda úhrnom mala do 12. 03. 2008 zaplatiť 532,10 eura. Zároveň jej oznámil, že pri márnom uplynutí určenej lehoty odstupuje od zmluvy o pripojení.

Žalobca svoj nárok na zaplatenie sumy 331,61 eura (po čiastočnom späťvzátí) odvodil z nároku na doplatenie neuhradených služieb vo výške 32,86 eura a z nároku na doplatenie zmluvnej pokuty vo výške 298,75 eura. Žalobca v konaní nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení, že má nárok na

doplatenie neuhradených služieb za 05/2007 vo výške 32,86 eura, keďže o existencii nároku v uvedenej výške súdu nepredložil žiaden dôkaz, ani takýto dôkaz neoznačil. Z uvedeného dôvodu súd návrh v časti o zaplatenie 32,86 eura považuje za nedôvodný, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti tvrdení o jeho nároku na doplatenie neuhradených služieb vo výške 32,86 eura. Z dôvodu porušenia zmluvy o pripojení sa žalobca domáhal aj zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 298,75 eura oproti zmluvnej pokute „dojednanej“ v dodatku k zmluve o pripojení vo výške 497,91 eura. Súd ako predbežnú otázku skúmal platnosť dojednaní o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve, ktorou zmluva o pripojení v znení jej dodatku nepochybne je. Je evidentné, že dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 14. 05. 2007 bol vyhotovený dopísaním údajov na štandardnom formulári žalobcu, ktorý v článku 2.5 dodatku k zmluve obsahuje jednostrannú povinnosť žalovanej, ako účastníka, na zaplatenie zmluvnej pokuty 15.000 Sk v prípade porušenia niektorej z jej povinností ako účastníka. Pre prípad porušenia povinností žalobcu ako dodávateľa (podnik), nie je ani v zmluve o pripojení a ani v dodatku k nej dojednaný prípadný nárok žalovaného, ako spotrebiteľa, na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcom ako dodávateľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta v danom prípade len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností, a tak spôsobuje značenú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tento výklad obsahu zmluvy je v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31. 12. 2007). Navyše, žalobca netvrdil a nepreukázal, že išlo o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia o povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu v štandardnom formulári dodatku, ktorého obsah by žalovaná mohla ovplyvniť. Z uvedeného dôvodu súd považoval zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovanej, ako účastníka zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu, za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31. 12. 2007, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 4 citovaného zákona neplatnou ako celok. Žalobca v žalobe sám vymedzil skutkový a právny základ uplatneného nároku v časti o zaplatenie 298,75 eura titulom zmluvnej pokuty. Súd nárok žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodov vyššie uvedených považuje za nedôvodný. Súd však nemá dôvod skúmať opodstatnenosť pohľadávky žalobcu v časti o zaplatenie sumy 298,75 eura z iného, než uplatneného skutkového dôvodu. Ak nie sú uvedené podmienky pre zaviazanie žalovanej na plnenie titulom zmluvnej pokuty, nemožno dosiahnuť plnenie sumy 298,75 eura na rovnakom skutkovom základe a na základe tých istých skutočností z iného, ako uplatneného právneho dôvodu. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu v časti o zaplatenie 298,75 eura považoval za nedôvodný a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a úspešnej žalovanej v konaní nepriznal náhradu trov, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa (okrem zastavujúcej časti a v časti vrátenia súdneho poplatku) napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia žalobného návrhu a zároveň neurčenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Mal za to, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zistil skutkový stav a nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Uviedol, že súd sa nedostatočne zaoberal okolnosťami, za ktorých bol posudzovaný dodatok uzatvorený, keďže má povinnosť ex offio skúmať, či zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neprijateľné a či nebola daná podmienka dojednaná individuálne a či ňou bola zároveň spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, vzhľadom na všetky okolnosti. Poukázal na uzatvorenú zmluvu o pripojení v znení dodatku k zmluve o pripojení a mal za to, že žalovaná porušila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o pripojení a dodatku tým, že nezaplatila vyúčtovanú cenu za poskytnuté služby v súhrnnej sume 32,86 eura, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov. Dôvodom uzatvorenia dodatku bola pre žalovanú možnosť získať za veľmi výhodnú cenu mobilný telefón, za ktorý by v prípade kúpy v rámci maloobchodných cien musela zaplatiť omnoho vyššiu cenu, a to za jednej podmienky, že v rámci dohodnutej viazanosti bude využívať služby dohodnuté v zmluve o pripojení poskytované žalobcom a za tieto služby bude riadne a včas uhrádzať cenu. Sankcia za porušenie tejto podmienky bola dohodnutá zmluvná pokuta. Výška tejto zmluvnej pokuty pritom závisela predovšetkým od hodnoty telefónu, ktorý si účastník sám vybral. Súd sa v tomto smere vôbec nezaoberal skutočnosťou, či daný mobilný telefón si mohla žalovaná kúpiť rovnako aj bez akejkolvek hrozby sankcie za nedodržanie riadneho plnenia svojich povinností počas doby viazanosti, resp. ak nechcela byť viazaná hrozbou sankcie v takejto výške, mohla si vybrať mobilný telefón taktiež za symbolickú cenu, s ktorým by bola spojená zmluvná pokuta v nižšej sume. Má za to, že pri uzatváraní zmluvy má spotrebiteľ dostatočnú vyjednávaciu silu a môže vplývať na obsah dodatku, aj pokiaľ ide o zmluvnú pokutu. Za vadu majúcu

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci považoval to, že súd prvého stupňa nepreukazoval v konaní, že zmluvná pokuta bola dojednaná individuálne. Má za to, že pokiaľ prvostupňový súd pristúpil k posudzovaniu zmluvnej podmienky z hľadiska neprijateľnosti ex offo, bol povinný skúmať všetky definíčné znaky, predovšetkým individuálnosť dojednania, ako aj podmienky aplikácie ustanovení o neprijateľných zmluvných podmienkach, či už v Občianskom zákonníku, alebo podľa smernice č. 93/13 a to ex offo a pre tento účel vykonať všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre zistenie skutkového stavu. Napokon, ako ďalší dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia považuje samotnú formuláciu štvrtého výroku rozhodnutia. Na základe takéhoto výroku rozhodnutia, v ktorom nie je dostatočne určito vymedzená podmienka, ktorá je vyslovená za neprijateľnú, že je povinný zdržať sa používania zmluvnej pokuty vo všetkých dodatkoch k zmluvám o pripojení uzatvorených so spotrebiteľmi a to v zmysle § 53a ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Súd mu tak znemožnil využívať zákonný inštitút zmluvnej pokuty v zmluvných vzťahoch, a to bez ohľadu na to, aký charakter má daná zmluvná pokuta v jednotlivých dodatkoch, resp. v zmluvách, čo zabezpečuje, aké sú okolnosti súvisiace s uzatvorením dodatku alebo zmluvy, čím porušuje základný občiansko-právny princíp zmluvnej autonómie a zmluvnej slobody.

Žalovaná, resp. jej ustanovený opatrovník sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Odvolačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach (zamietajúcej časti, časti určenia, že zmluvná podmienka je neprijateľná a časti náhrady trov konania) podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 31. 05. 2005 žalobca uzatvoril so žalovanou ako fyzickou osobou-nepodnikateľom zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Z uvedenej zmluvy, najmä z predmetu zmluvy vyplynulo, že žalobca poskytoval žalovanej telekomunikačné služby s účastníckym programom Paušál 60, pričom žalovanej bola pridelená SIM karta pod č. 8942101, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení sú Všeobecné podmienky spoločnosti Orange, a. s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby.

Z Dodatku k Zmluve o pripojení - č. zmluvy: A1902783 zo dňa 14. 05. 2007 vyplynulo, že žalobca predal žalovanej koncové telekomunikačné zariadenie (MT) a to mobilný telefón Sony Ericsson W710i za kúpnu cenu 990 Sk. V uvedenom dodatku sú uvedené práva a povinnosti žalobcu ako podniku a žalovanej ako účastníka. Súčasťou tohto článku je i dohoda o zmluvnej pokute obsiahnutá v čl. 2 bod 2.5. Z uvedeného článku vyplýva, že: „V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 15.000 Sk.“

Žalobca listom zo dňa 27. 02. 2008 v pokuse o pokonávku vyzval žalovanú na uhradenie faktúry za zúčtovacie obdobie 06/2007 vo výške 1.030 Sk (34,19 eura) a zároveň ju upozornil, že v zmysle uzatvoreného dodatku k zmluve o pripojení je povinná z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 15.000 Sk (497,91 eura) s tým, že ak pohľadávka nebude na účet spoločnosti Orange Slovensko, a. s. uhradená najneskôr v posledný deň lehoty určenej do 12. 03. 2008, žalobca týmto odstupuje od zmluvy o pripojení.

Žalobca sa podanou žalobou na súde prvého stupňa dňa 08. 04. 2010 domáhal od žalovanej zaplata sumy 32,86 eura - za neuhradené služby a zmluvnej pokuty vo výške 298,75 eura, spolu 331,61 eura (po čiastočnom späťvzatí istiny vo výške 199,16 eura i s úrokom). Sumu 331,61 eura žalobca žiadal priznať i s 8,5% úrokom z omeškania od 13. 03. 2008 do zaplata.

Súd prvého stupňa nárok žalobcu vo výške 32,86 eura, ktorý pozostával z neuhradených služieb zamietol z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení, že má nárok na doplatenie neuhradených služieb za 05/2007 vo výške 32,86 eura, keďže o existencii tohto nároku v uvedenej výške súdu nepredložil žiaden dôkaz, ani takýto dôkaz neoznačil. Z tohto dôvodu považoval návrh žalobcu v časti o zaplatenie 32,86 eura za nedôvodný.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti jeho vyhodnotenia o neunesení dôkazného bremena žalobcom považuje za nesprávny. Žalobca okrem zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení pripojil i výpis z účtu žalovanej, kde v prvom riadku je uvedený zostatok (balance) vo výške 32,86 eura. Uvedená suma v políčku balance (zostatok) predstavuje žalovanú sumu ako cenu za poskytnuté služby, ktoré žalovaná nezaplatila, pričom ďalšou položkou je uvedená upomienka vo výške 1,33 eura, pričom z návrhu vyplýva, že túto žalobca nežiada zaplatiť od žalovanej. Až tretia suma v stĺpci balance je uvedená suma 497,91 eura, teda zmluvná pokuta, ktorú v priebehu konania žalobca po späťvzátí istiny v sume 199,16 eura znížil a žiadal priznať zmluvnú pokutu vo výške 298,75 eura.

Odvolací súd má za to, že z predloženého listinného dôkazu (na č. I. 4) nesporne vyplýva vyúčtovaná cena za poskytnuté služby v úhrnnej výške 32,86 eura. V prípade, že súd prvého stupňa mal pochybnosti o preukázaní tohto nároku žalobcom, mohol v zmysle § 120 ods. 1 OSP vykonať iný dôkaz, napr. si vyžiadať faktúru vzťahujúcu sa k uvedenému nedoplatku za poskytnuté služby. Povinnosť žalovanej zaplatiť cenu služieb vyplýva z čl. 2.2 a čl. 2.3 a 2.5 dodatku, ale aj z § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, a preto žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie uvedeného nároku v sume 32,86 eura. Názor súdu prvého stupňa, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti tvrdenia o jeho nároku, považoval odvolací súd za nesprávny, keď sa súd prvého stupňa, napriek uvedenému záveru, vôbec nevysporiadal s výpisom z účtu žalovanej nachádzajúceho sa na č. I. 4, kde je žalovaný nárok vo výške 32,86 eura ako neuhradený zostatok za poskytnuté služby preukázaný.

V ďalšej časti súd prvého stupňa zamietol nárok žalobkyne aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 298,75 eura, keď mal za to, že zmluvná pokuta v danom prípade len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností, a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Navyše, žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že išlo o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie o povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu v štandardnom formulári dodatku, ktorého obsah by žalovaná mohla ovplyvniť. Z týchto podstatných dôvodov považoval zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 4 citovaného zákona neplatnou ako celok.

Podľa § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka (platného do 31. 12. 2007), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 odsek 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považuje najmä ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatiť neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Obč. zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne

rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvorené na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa štandardne vo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V danom prípade z článku 2, bod 2.5 dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že dojednané zmluvné pokuty zaväzovali žalovanú k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy a to porušením povinnosti účastníka počas celej doby viazanosti, teda počas 24 mesiacov, pričom sa nerozlišuje, či si účastník plnil svoje povinnosti odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhrady až do obdobia krátko pred uplynutím doby viazanosti, alebo si prestal plniť svoje povinnosti krátko po podpise zmluvy, pričom v oboch prípadoch má povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v rovnakej výške. Zjednodušene povedané, žalobca vo formulárových zmluvách nerozlišoval prípady, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo sa tak stane hneď na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Je potrebné uzavrieť, že zmluvná pokuta za nezaplatenie splatnej ceny služby, ktorá je vo výške 15.000 Sk (497,91 eura), nezahrňuje a nezohľadňuje intenzitu porušenia povinností, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď je dôležité, že objektívna zmluvná podmienka vyvolala značný nepomer v právach a povinnostiach zúčastnených strán.

Súd prvého stupňa správne uzavrel, že zmluvná podmienka, obsahom ktorej je povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi v prípade porušenia niektorej z povinností zmluvnú pokutu vo výške 15.000 Sk je neprijateľná. Súd prvého stupňa v tomto smere postupoval v súlade s ust. § 153 ods. 3 a 4 OSP, keď v súlade s týmto zákonným ustanovením v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu, vyslovil, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľná. Za dôvodné však odvolací súd považoval odvolanie žalobcu v tej časti, kde žalobca namieta formuláciu vyslovenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, keď mal za to, že v tejto časti vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd prvého stupňa dostatočne určito a zrozumiteľne nevymedzil. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude presné a jednoznačné vymedzenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a to uvedením zmluvy o pripojení vrátane dodatkov o pripojení s uvedením konkrétneho článku a bodu, v ktorom považuje dohodnutú zmluvnú podmienku za neprijateľnú.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.